

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 7.2.	Vyšná Rybnica 16.00 - sv. liturgia + pan.	+ Alžbeta
	Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia	+ Anna, Juraj a ostatní z rod. Prislupskej
Utorok 8.2.	Vyšné Remety 17.00 -sv. liturgia	
Streda 9.2.	Vyšná Rybnica 16.00 - sv. liturgia	* Pavol s rod.
Štvrtok 10.2.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia + pan.	+ Zuzana
Piatok 11.2.	Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia	
Sobota 12.2.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	+ Juraj rod. Mižáková
Nedeľa 13.2.	Nedeľa – o mýtnikovi a farizejovi <i>/Zbierka na charitu/</i> Vyšné Remety 9.00 - sv. liturgia Vyšná Rybnica 10.30 - sv. liturgia	* za veriacich z farnosti * Ján s rod.

Roč.5, číslo 6

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

„Radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi.“

V nebi neexistujú peniaze, takže bohatí tam nemôžu vládnuť nad chudobnými. Neexistujú tam doktoráty, takže vzdelanci nemôžu ovládať nevzdelaných. Neexistujú tam súkromné golfové kluby, hodinky značky Rolex ani limuzíny. Postavenie a vychýrené značkové veci, ktoré na tomto svete znamenajú tak mnoho, v nebi jednoducho neznamenujú nič. Sväté písmo vraví, že v nebi budeme podobní Ježišovi, „lebo ho budeme vidieť takého, aký je“ (1 Jn 3,2). Budeme prebývať v meste Boha, na mieste pokoja, odpočinku a dokonalej radosti. Takže ako bude vyzeráť naša odmena v nebi? Budeme konečne oslobodení od všetkých pokušení a hriechu. Strach, choroba a utrpenie budú vzdialenou spomienkou. Nebudeme potrebovať lekárov, políciu, armádu, sudcov ani právnikov, pretože každý bude dokonale šťastný, spokojný a zdravý. V nebi nebude bolesť, utrpenie ani slzy - žiadne rozvody ani rozdelenie nijakého druhu. Budeme žiť v dokonalej jednote s Bohom a s ostatnými navždy a naveky. V nebi budeme vidieť Ježiša v celej jeho sláve. Budeme schopní pochopiť jeho lásku a kríž novým a intenzívnym spôsobom. Pridáme sa k tisícim anjelov, k našim priateľom a príbuzným a k všetkým svätým. Kto by sa nechcel porozprávať s Matkou Teréziou, so svätým Františkom alebo svätým Pavlom? A napodiv, aj oni sa budú chcieť porozprávať s nami, pretože v nebi nie sú nijaké celebrity. Všetci sú si rovní. Hodnota každého je vnímaná rovnako. Ježiš nám chce pripomenúť, čo kedysi povedal svojim učeníkom: „Neboj sa, maličké stádo, lebo vášmu Otcovi sa zapáčilo dať vám kráľovstvo“ (Lk 12, 32). Naš nebeský Otec sa z nás teší tak, ako sa ktorýkoľvek pozemský otec teší zo svojich detí. Samozrejme, že nám chce dať to najlepšie! Radujme sa preto dnes. Čaká na nás nádherná odmena!

ODPUSTENIE

Don Leonardo Bravo veľmi miloval svoju vlasť. Preto, keď sa začal boj za nezávislosť, on, jeho brat Miguel a jeho syn Nicolás, sa zapísali za vojakov, ochotní dať aj svoj život. Dona Leonarda zajali a priviezli ho do hlavného mesta Mexika, kde bol zastrelený 13. septembra 1812. Medzitým jeho syn don Nicolás porazil Španielov v bitke pri Palmare a zajal 300 z nich. Ten istý deň dostal správu o poprave svojho otca. Plný bolesti, jeho prvou reakciou bolo rozkázať zastreliť všetkých svojich zajatcov zajtra na svitaní. Z ľudského hľadiska to bolo logické, ale tej noci don Nicolás vyhral ďalšiu bitku, najdôležitejšiu vo svojom živote, bitku proti svojej túžbe pomstiť sa. Nielenže daroval život 300 zajatcom, ale rozkázal ich prepustiť!

Odpustenie a milosť

Odpustenie je nebrať do úvahy vinu. Milosť je odpustiť aj trest, a to z dobrej vôle, to znamená z lásky toho, kto odpúšťa. Ak ma niekto urazí, je vinný a zaslúži si trest. Ak je vina ťažká, trest vykonáva autorita určená na výkon spravodlivosti. Ak je vina ľahká, trestom býva to, že sa už nerozprávam s tou osobou, že ju vymažem zo zoznamu svojich priateľov a už jej nikdy viac nepreukážem dobro. Ale ak jej začnem robiť zle, vtedy hovoríme o pomste, ktorá často býva ešte nespravodlivejšia, ako pôvodná urážka. Opakom lásky je nenávisť a je to ten pocit, ktorý nás vedie k prechovávaniu nekonečnej zloby a plánovaniu pomsty, ktorá nás robí ešte nehodnejšími než je ten, kto nám ublížil. Nenávisť sa rodí z prehnanej lásky k sebe samému, teda z nášho egoizmu. Hovorí sa, že viac trpí ten, kto nenávidí, než nenávidený, a je to určite pravda.

Prečo odpúšťať?

Odpustenie sa rodí z prirodzeného dobra osoby, alebo z prirodzenej lásky k tomu, kto sa dopustil viny. Rodičia s ľahkosťou odpúšťajú svojim deťom, lebo ich milujú. Keď sa odpustí veľká vina, hovorí sa, že ten kto odpustil je veľkodušný. Ak navyše odpustí aj zaslúžený trest, vtedy je milostivý. My kresťania odpúšťame aj pre naše evanjeliové zásady. Na chlopni jedného katolíka som videl odznak, na ktorom bol nápis „77X“. Najprv som nechápal jeho zmysel, preto som sa ho na to opýtal. Odpovedal mi hrdý na svoje biblické vedomosti: "Ježiš povedal Petrovi, aby odpustil sedemdesiatšedemkrát". (Mt 18, 21) My, ktorí nasledujeme Ježiša, odpúšťame vždy. Odpúšťame tak, ako nám odpúšťa náš Otec Boh. (Mt 6, 12).

Odpustenie a trest

Ak učíme deti, aby sa ospravedlnili, učme ich aj odpúšťať. Odpustenie má úzky vzťah k spravodlivosti. Lenivý syn môže žiadať odpustenie, že zanedbal školu. Rodičia mu istotne odpustia, ale podľa spravodlivosti musia syna pokarhať a aj mu uložiť nápravný trest, ktorý by ho naučil byť svedomitým v plnení svojich povinností. Vina sa odpúšťa, ale od syna sa vyžaduje, aby neodchádzal z domu, aby nešiel von s priateľmi, aby nepozeral televíziu, aby tak dohnal to, čo zameškal v učení. Nie je to pomsta, je to spravodlivý trest, ktorý by mal syn prijať dokonca s radosťou, lebo rodičia mu odpustili. Pozor však, pretože trest, ktorý ponižuje, je pomstou.

Odpúšťam ti, ale nemysli si, že na to zabudnem.

Keď ten, kto ublíži, je veľmi milovaná bytosť, spôsobí nám to veľkú bolesť spolu s prirodzeným rozčarovaním zo straty dôvery v milovanú osobu. Dá sa odpustiť, aj chceme odpustiť, ale ako obnoviť dôveru? Stratili sme ilúziu a znovu sa bude rodiť ťažko. Ten, kto ublížil a žiada o odpustenie musí pochopiť, že uplynie veľa času, kým sa pôvodná dôvera obnoví a je na ňom, aby si zaslúžil „zabudnutie“ urážky milovanej osoby.

Vaše deti sa naučia odpúšťať...

- Ak vy, manželia, nedovolíte, aby slnko zapadlo nad vašim hnevom.
- Ak nepoužívate ten „ľadový zákon“ odplaty, od ktorého hynie zimou manželská láska.
- Ak ste schopní sa zmieriť aj stými príbuznými, ktorí vás nemajú radi.
- Ak sa nenecháte prosiť a nekladiete podmienky, keď vás deti prosia o odpustenie.
- Ak vy sami si priznáte svoju vinu a v pokore žiadate odpustenie svojich detí..
- Ak sa modlíte so svojimi deťmi za ľudí, ktorí vám škodia.
- Ak od nich žiadate, aby si vzájomne odpúšťali len preto, že sa majú radi.

